

Kapti ĝin estas la tasko de la serĉisto. Vi devas sinui inter la ĉasistoj, batistoj, klabuloj, kaj kvafllo por trovi ĝin pli frue ol la serĉisto de la alia teamo, ĉar kiu ajn el la du serĉistoj kaptas la orekon, tiu gajnas por sia teamo pliajn cent kvindek poentojn, do ĝi preskaŭ ĉiam venkas. Pro tio la serĉistoj estas prifaŭlataj tiel ofte. Ĉiu kvidiĉa ludo finiĝas nur kiam la oreko kaptiĝas, do ĝi povas daŭri senlime – mi supozas, ke la rekorda daŭro estis tri monatoj, oni devis anstataŭigi la teamanojn, por ke ili povu iom dormi.”

“Nu, tio estas la tuto – ĉu demandojn?”

Hari kapneis. Li bone komprenis kion li devos fari, nur fari tion estos la afero.

“Ni ankoraŭ ne trejnos kun la oreko,” diris Arbo, zorgeme enskatoligante ĝin. “Estas tro mallume, ni riskas perdi ĝin. Do ni provu vin kun ĉi tiuj.”

Li tiris sakon de ordinaraj golfludaj pilkoj el sia poŝo, kaj post kelkaj minutoj li kaj Hari estis enaere, Arbo ĵetante la pilkojn tiel forte, kiel li kapablis en ĉiu direkto, por ke Hari kaptu ilin.

Hari ne maltrafis unu solan, kaj tio ege plaĉis al Arbo. Post horduono la nokto tute alvenis, kaj ili ne povis daŭrigi.

“Tiu Kvidiĉa Pokalo tenos niajn nomojn sur la etikedo ĉijare,” diris Arbo ĝoje dum ili pezpaŝis supren kontraŭ la kastelo. “Ne surprizos min, se vi fariĝos eĉ pli bona ol Karlo Tordeli, kaj tiu kapablus ludi por la Anglia teamo, se li ne estus foririnta por ĉasi drakojn.”

Eble ĉar li nun tiom okupiĝis, farante kvidiĉan trejnadon trifoje ĉiun semajnon, krom la multon da hejmtaskoj por la kursoj, Hari povis apenaŭ kredi tion, kiam li rimarkis ke li jam estis du monatojn ĉe Porkalo. La kastelo ŝajnis kvazaŭ lia hejmo pli ol Ligustra Vojo iam ajn ŝajnis tiel. Ankaŭ liaj lecionoj fariĝis daŭre pli interesaj post kiam li ekregis la fundamentojn.

Je la Halovina mateno oni vekiĝis kun la franda aromo de bakata kukurbo, kiu ŝvebis tra la koridoroj. Eĉ pli bone, prof. Flirtmeĉo anoncis dum la klaso de Sorĉoj, ke li taksis ilin pretaj por flugigi aferojn, kion ĉiuj deziregis fari, post kiam ili vidis lin glisigi la bufon de Nevil ĉirkaŭ la klasĉambro. Profesoro Flirtmeĉo arigis la klason en parojn por ekzerci tion. Hari pariĝis kun Ŝemus Fingan (kio konvenis al Hari, kun kiu Nevil avidis pariĝi). Tamen Ron estis laboronta kun Hermiona Granĝer. Oni malfacile divenis, ĉu Ron, ĉu Hermiona pli koleris pri tio. Ŝi ne estis parolinta al iu el ili post la tago kiam la balailo de Hari alvenis.

“Nun ne forgesu pri tiu neta pojna moviĝo, kiun ni ekzercis!” pepis prof. Flirtmeĉo, starante sur sia amaso da libroj kiel kutime. “Susuro kaj flirto,